DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 27 september 2007 *

I de förenade målen C-208/06 och C-209/06,

angående två beslut att begära förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, från Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland), av den 4 maj 2006 som inkom till domstolen den 8 maj 2006, i målen

Medion AG (C-208/06)

mot

Hauptzollamt Duisburg,

och

Canon Deutschland GmbH (C-209/06)

mot

Hauptzollamt Krefeld,

* Rättegångsspråk: tyska.

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J.N. Cunha Rodrigues, U. Lõhmus, A. Ó Caoimh och P. Lindh (referent),

generaladvokat: Y. Bot,

justitiesekreterare: handläggaren J. Swedenborg,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 21 mars 2007,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Medion AG och Canon Deutschland GmbH, genom H. Nehm, Rechtsanwalt,

— Frankrikes regering, genom G. de Bergues och A.-L. During, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom J. Hottiaux, i egenskap av ombud, biträdd av B. Wägenbaur, Rechtsanwalt,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Respektive begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av undernumren 8525 40 91 och 8525 40 99 i Kombinerade nomenklaturen, vilken utgör bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2263/2000 av den 13 oktober 2000 (EGT L 264, s. 1), kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 (EGT L 279, s. 1) och kommissionens förordning (EG) nr 1789/2003 av den 11 september 2003 (EUT L 281, s. 1) (nedan kallad KN).

2 Respektive begäran har framställts i ett mål mellan Medion AG (nedan kallat Medion) och Hauptzollamt Duisburg, och i ett mål mellan Canon Deutschland GmbH (nedan kallat Canon) och Hauptzollamt Krefeld, angående klassificeringen i KN av videokameror med inbyggd bandspelare ("camcordrar", nedan kallade videokameror) som de två bolagen har importerat till Tyskland.

Tillämpliga bestämmelser

3 KN, som infördes genom förordning nr 2658/87, bygger på det internationella systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (nedan kallat HS). Systemet utarbetades av Tullsamarbetsrådet, numera Världstullorganisationen.

Systemet inrättades genom den internationella konvention som ingicks i Bryssel den 14 juni 1983. Konventionen godkändes på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 87/369/EEG av den 7 april 1987 (EGT L 198, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 12, s. 3). I KN återfinns nummer och undernummer med sex siffror från HS. Endast den sjunde och den åttonde siffran anger de undergrupper som uteslutande förekommer i KN.

4 I del 2 av KN återfinns avdelning XVI, som innehåller kapitel 85, med rubriken: "Elektriska maskiner och apparater, elektrisk materiel samt delar till sådana varor; apparater för inspelning eller återgivning av ljud, apparater för inspelning eller återgivning av bilder och ljud för television samt delar och tillbehör till sådana apparater".

5 Nummer 8525 40, "Videokameror för stillbilder och andra videokameror; digitala kameror", innehåller undernummer 8525 40 91, "Endast i stånd att spela in ljud och bild tagna med televisionskamera" och undernummer 8525 40 99, "Andra".

6 Det skall noteras att undernumren 8525 40 91 och 8525 40 99 har samma lydelse enligt förordningarna nr 2263/2000, nr 2031/2001 och nr 1789/2003.

7 De videokameror som klassificeras enligt undernummer 8525 40 91 är föremål för en tullsats på 4,9 procent, medan tullsatsen för dem som omfattas av undernummer 8525 40 99 uppgår till 14 procent.

8 I de allmänna reglerna för tolkning av KN, vilka återfinns i avsnitt I A i del 1 i KN, föreskrivs bland annat följande:

"Vid klassificering av varor enligt Kombinerade nomenklaturen skall följande gälla:

...

2. a) Anges en viss vara i ett HS-nummer skall varan klassificeras enligt detta HS-nummer även när den är inkomplett eller inte färdigarbetad, under förutsättning att varan i detta skick har den kompletta eller färdigarbetade varans huvudsakliga karaktär[*].[*I överensstämmelse med terminologin i bland annat anvisningarna till denna tolkningsregel används nedan begreppet "varans väsentliga kännetecken". Övers. anm.] En komplett eller färdigarbetad vara (eller en vara som enligt denna regel skall klassificeras som komplett eller färdigarbetad), som föreligger i delar som är avsedda att sättas ihop, skall klassificeras enligt samma HS-nummer som den hopsatta varan.

..."

9 Europeiska gemenskapernas kommission offentliggör med regelbundna mellanrum och i enlighet med artikel 9.1 i förordning nr 2658/87 förklarande anmärkningar till Europeiska gemenskapernas kombinerade nomenklatur (nedan kallade de förklarande anmärkningarna) i *Europeiska unionens officiella tidning*. I de förklarande anmärkningarna till förordning nr 2263/2000 (EGT C 199, 2000, s. 1), som delvis är tillämpliga i mål C-209/06, angavs följande beträffande undernummer 8525 40 99:

"Andra

Detta undernummer omfattar apparatkombinationer bestående av en videokamera och apparater för inspelning eller återgivning av videosignaler (s.k. camcorder) för registrering inte bara av bilder som tas med kameran utan också av televisionsprogram. Bilder som registreras på detta sätt kan återges med hjälp av en extern televisionsmottagare.

'Camcorders' som endast kan registrera bilder upptagna av videokameran och återge dem med hjälp av en extern televisionsmottagare omfattas däremot av undernr 8525 40 91."

10 De förklarande anmärkningarna ändrades till följd av ett meddelande från kommissionen av den 6 juli 2001 (EGT C 190, s. 10). För undernummer 8525 40 99 har den tidigare lydelsen använts, och följande stycke har skjutits in i mitten:

"Detta undernummer omfattar även 'camcorder' i vilka videoingången blockerats av en platta, eller på något annat sätt, eller i vilka videogränssnittet kan aktiveras i efterhand som videoingång med hjälp av programvara. Apparaten är likafullt avsedd för inspelning av TV-program eller andra inkommande externa videosignaler."

11 De förklarande anmärkningarna har inte ändrats genom förordningarna nr 2031/2001 och nr 1789/2003.

Målen vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

Faktiska omständigheter som är gemensamma för de två målen

12 Medion och Canon importerade digitala videokameror till Tyskland som var försedda med gränssnittet IEEE 1394, vilket möjliggör överföring av digital information. Dessa apparater är utrustade med en meny bestående av ett antal knappar och en liten LCD-färgskärm.

13 Det framgår av produktbeskrivningarna och bruksanvisningarna att köparen kan välja mellan att titta på de videoinspelningar som har gjorts med kameran på LCD-färgskärmen, eller att med hjälp av speciella kablar överföra dem till andra apparater, till exempel en tv-apparat, som ger en bild som är mycket större och av bättre kvalitet. Denna funktion betecknas vanligen som "dv ut".

14 Vissa andra videokameror kan ta emot information från andra apparater. Videokamerorna används då som videobandspelare för att spela in digitala sekvenser från en dator, till exempel ett videomontage. Denna funktion, som brukar kallas "dv in", nämndes inte av Medion och Canon när importen av de videokameror som är aktuella i målen vid den nationella domstolen ägde rum.

15 Varken tillverkarna av de aktuella videokamerorna eller Medion och Canon nämner i produktbeskrivningarna för videokamerorna eller i bruksanvisningarna en möjlighet att i efterhand aktivera en dv in-funktion eller att låta en utomstående aktivera den. Däremot importerade de två bolagen under samma perioder andra videokameror för vilka det tydligt angavs att de hade funktionen dv in.

Mål C-208/06

16 Medion ingav i februari 2004 en ansökan till den behöriga tullmyndigheten i Essen-Stadthafen (Tyskland) om tullklarering för fri omsättning avseende en digital videokamera av typen MD 9069. Medion uppgav att videokamerorna omfattades av undernummer 8525 40 91 i KN. Tullmyndigheten klassificerade videokameran under undernummer 8525 40 99 i KN.

17 Medion överklagade beslutet till Finanzgericht Düsseldorf och gjorde i huvudsak gällande att den aktuella videokameran inte hade funktionen dv in vid den avgörande tidpunkten, då tulldeklarationen togs emot. Medion uppgav också att tillverkaren av videokameran hade angett att apparaten endast kunde ges dv in genom en omprogrammering av apparatens raderbara programmerbara läsminne (EPROM), vilket skulle kräva antingen ny utrustning, eller att en utbildad tekniker bytte ut moderkortet. Dessutom anförde bolaget att det erhållit bindande klassificeringsbesked från en nederländsk tullmyndighet som hade klassificerat samma videokameror enligt undernummer 8525 40 91 i KN.

18 Finanzgericht Düsseldorf beslutade att införskaffa ett sakkunnigutlåtande avseende huruvida, och i så fall på vilket sätt, en videokamera, utan ändringar i hårdvaran, kan ställas in så, att den också kan spela in ljud och bild som spelats in med externa apparater.

19 Efter det att den sakkunnige hade lämnat sitt utlåtande undersökte den hänskjutande domstolen frågan om klassificeringen av de omtvistade videokamerorna. Domstolen konstaterade att videokameran vid tidpunkten för tullskuldens uppkomst ännu inte hade de för klassificeringen relevanta egenskaperna, utan att den hade fått dem, eller endast kunde få dem, först i efterhand genom en inställning.

20 Domstolen påpekade också att frågan om klassificeringen av varor som inte har vissa egenskaper vid tidpunkten för tullklareringen, men som erhåller dem i efterhand genom en inställning, inte har besvarats enhetligt inom gemenskapens rättsordning. Den hänvisade därvid till de nederländska bindande klassificeringsbesked som Medion hade åberopat och till ett beslut från Commission de conciliation et d'expertise douanière (tvistlösnings- och expertorgan i tullfrågor) av den 7 oktober 2003. Domstolen frågade sig följaktligen vilken inverkan inställningar i efterhand kan ha på klassificeringen av en vara.

21 Det var mot denna bakgrund som Finanzgericht Düsseldorf beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

"Skall en videokamera, som vid importen inte kan användas till inspelning av externa inkommande videosignaler, klassificeras enligt undernummer 8525 40 99 i KN när dess videogränssnitt kan ställas in som videoingång i efterhand genom att vissa kontakter aktiveras, även då tillverkaren och försäljaren varken har informerat om eller underlättat utnyttjandet av denna möjlighet?"

Mål C-209/06

22 Mellan juli 2001 och februari 2002 såg Canon till att videokameror av modellerna MV 400, MV 425 och MV 3 MC övergick till fri omsättning. Bolaget deklarerade videokamerorna enligt undernummer 8525 40 91 i KN. I samband med en undersökning kom tullmyndigheten i Krefeld (Tyskland) fram till att dessa videokameror skulle klassificeras enligt undernummer 8525 40 99 i KN. Beslutet överklagades till Finanzgericht Düsseldorf.

23 Till stöd för överklagandet framhöll Canon skillnaden mellan de av bolaget importerade videokameramodeller som har funktionen dv in och de som inte har det, och gjorde gällande att hos de omtvistade videokamerorna kunde nämnda funktion endast aktiveras genom ändringar i hårdvaran. Canon anförde också att det skulle strida mot den väsentliga grundprincipen för tullklassificeringen att godta en klassificering enligt undernummer 8525 40 99 i fall där funktionen dv in aktiveras efter tullklareringen. Om man valde att grunda sig på en aktivering som äger rum efter tullklareringen skulle det medföra osäkerhet beträffande huruvida en sådan aktivering verkligen sker och således osäkerhet beträffande klassificeringen av varan.

24 Den hänskjutande domstolen beslutade att inhämta ett likadant sakkunnigutlåtande som i målet angående Medions överklagande.

25 Efter att den sakkunnige hade lämnat sitt utlåtande beslutade Finanzgericht Düsseldorf att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

"Skall en videokamera, som vid importen inte kan användas för inspelning av externa inkommande videosignaler, klassificeras enligt undernummer 8525 40 99 i KN när dess videogränssnitt kan ställas in som videoingång i efterhand med hjälp av en viss programvara, trots att tillverkaren och försäljaren varken har informerat om eller underlättat utnyttjandet av denna möjlighet?"

26 Målen C-208/06 och C-209/06 har, genom beslut av domstolens ordförande av den 26 juni 2006, förenats vad gäller det skriftliga och det muntliga förfarandet samt domen.

Prövning av tolkningsfrågorna

Yttranden som har inkommit till domstolen

27 Enligt Medion och Canon skall tolkningsfrågorna besvaras nekande. Bolagen har anfört flera skäl till varför de videokameror som är i fråga i målen vid den nationella domstolen skall klassificeras enligt undernummer 8525 40 91 och inte enligt undernummer 8525 40 99.

28 De har inledningsvis framhållit att ingen av videokamerorna vid tidpunkten för tullklareringen kunde spela in externa videosignaler. Canon anser att endast den funktion hos mjukvaran som var operationell vid tidpunkten för tullklareringen kan betraktas som ett objektivt kännetecken för hårdvaran.

29 Medion och Canon har också gjort gällande att varje ändring, inklusive justeringar av de koder och parametrar hos mjukvaran som styr dv-funktionen, som företas utan tillverkarens samtycke utgör ett intrång i de två bolagens industriella äganderätt.

30 Slutligen har Medion och Canon anfört att den sakkunnige som utsetts av den hänskjutande domstolen var tvungen att göra särskilda ansträngningar för att aktivera funktionen dv in. Under förhandlingen tillade de att de videokameror som är i fråga i målen vid den nationella domstolen efter aktiveringen av nämnda funktion inte kan användas som autonoma videobandspelare utan endast kan fungera som videobandspelare om de kopplas till en persondator.

31 Den franska regeringen anser att de videokameror som är i fråga i målen vid den nationella domstolen skall klassificeras enligt undernummer 8525 40 99. Med en varas objektiva kännetecken och egenskaper kan man inte endast avse de funktioner hos varan som kan användas vid ett visst tillfälle, utan detta måste omfatta varans samtliga potentiella funktioner. Således måste en sådan funktion som dv in, även om den är avaktiverad, anses ingå i videokamerornas objektiva kännetecken och egenskaper, förutsatt att den kan aktiveras utan några ändringar i hårdvaran.

32 Kommissionen anser också att videokamerorna omfattas av kategorin "Andra" i den mening som avses i undernummer 8525 40 99. Enligt kommissionen beror klassificeringen i KN på de funktioner som videokamerorna kan fylla vid tidpunkten för importen, det vill säga de potentiella funktioner som de objektivt sett har vid denna tidpunkt.

Domstolens svar

33 Det framgår av frågornas lydelse, vilka skall behandlas tillsammans, att den hänskjutande domstolen har ställt frågorna för att få klarhet i huruvida klassificeringen av videokamerorna kan eller skall ske med beaktande av möjligheten att aktivera funktionen dv in, om denna funktion inte har aktiverats vid tidpunkten för tullklareringen, men kan aktiveras i efterhand genom en justering eller installering av ett program. Dessutom önskar domstolen få klarhet i vilken betydelse det kan ha att tillverkaren informerat om eller underlättat utnyttjandet av denna möjlighet vid tidpunkten för tullklareringen.

34 Domstolen vill inledningsvis erinra om att det framgår av fast rättspraxis att, av hänsyn till rättssäkerheten och i syfte att underlätta kontroll, det avgörande kriteriet för tullklassificering av varor i allmänhet skall vara deras objektiva kännetecken och

egenskaper, såsom de definieras i rubriken till numret i KN och i anmärkningarna till avdelningarna eller kapitlen (se, bland annat, dom av den 26 september 2000 i mål C-42/99, Eru Portuguesa, REG 2000, s. I-7691, punkt 13, av den 16 februari 2006 i mål C-500/04, Proxxon, REG 2006, s. I-1545, punkt 21, och av den 15 februari 2007 i mål C-183/06, RUMA, REG 2007, s. I-1559, punkt. 27).

35 I detta avseende saknar det betydelse huruvida tillverkaren av varan har önskat att framhålla ett visst kännetecken hos varan eller inte.

36 Domstolen har dessutom slagit fast att det avgörande kriteriet vid tullklassificeringen av varor i KN måste sökas bland de objektiva kännetecken och egenskaper dessa har när de företes för tullklarering (se dom av den 17 mars 1983 i mål 175/82, Dinter, REG 1983, s. 969, punkt 10, och av den 27 maj 1993 i mål C-33/92, Gausepohl-Fleisch, REG 1993, s. I-3047, punkt 9). Dessa objektiva kännetecken och egenskaper måste kunna kontrolleras vid tullklareringen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 februari 1990 i mål C-233/88, van de Kolk, REG 1990, s. I-265, punkt 12, av den 12 december 1996 i mål C-38/95, Foods Import, REG 1996, s. I-6543, punkt 17, och av den 13 juli 2006 i mål C-14/05, Anagram International, REG 2006, s. I-6763, punkt 26).

37 Dessutom kan det ändamål för vilket varan är avsedd i sig utgöra ett objektivt kriterium för klassificering. Detta förutsätter att användningsområdet är förbundet med varans natur, vilket skall kunna konstateras med ledning av varans objektiva kännetecken och egenskaper (se dom av den 1 juni 1995 i mål C-459/93, Thyssen Haniel Logistic, REG 1995, s. I-1381, punkt 13, och av den 11 januari 2007 i mål C-400/05, B.A.S. Trucks, REG 2007, s. I-311, punkt 29).

38 Slutligen har domstolen slagit fast att det av regel 2 a i de allmänna bestämmelserna för tolkning av KN framgår att en inkomplett eller inte färdigarbetad vara vid tullklassificeringen skall jämställas med en komplett eller färdigarbetad vara, under

förutsättning att varan uppvisar den kompletta eller färdigarbetade varans väsentliga kännetecken (se dom av den 9 februari 1999 i mål C-280/97, ROSE Elektrotechnic, REG 1999, s. I-689, punkt 18). Den ifrågavarande delen av varan måste vara tillräckligt stor eller viktig för att ge varan dess väsentliga kännetecken (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 oktober 1994 i mål C-151/93, Voogd Vleesimport en -export BV, REG 1994, s. I-4915, punkt 20, och av den 15 december 1994 i mål C-401/93, GoldStar Europe, REG 1994, s. I-5587, punkterna 26–28).

39 Det följer av de förklarande anmärkningarna att det som skiljer de videokameror som omfattas av undernummer 8525 40 91 från dem som omfattas av nr 8525 40 99, är att de sistnämnda har förmågan att spela in inte endast ljud och bild via den inbyggda kameran eller mikrofonen, utan också ljud och bild som kommer från andra källor än denna kamera och mikrofon. Det väsentliga kännetecknet för en videokamera som omfattas av undernummer 8525 40 99 är således, bland annat, att den har funktionen dv in, det vill säga förmågan att spela in videosignaler från externa källor.

40 Den här funktionen kan vara direkt åtkomlig för användaren när tillverkaren har avsett att göra det enkelt att aktivera dv in, genom att en förklaring av hur aktivering sker lämnas i den bruksanvisning som köparen av apparaten erhåller. Om tillvägagångssättet inte beskrivs i bruksanvisningen krävs det för att funktionen dv in skall kunna anses utgöra videokamerans väsentliga kännetecken, att justeringen med lätthet kan utföras av en användare som saknar särskild kompetens och utan att videokameran genomgår någon materiell modifiering. Det är således absolut nödvändigt att videokamerorna före aktiveringen av dv in är uppbyggda på ett sådant sätt att de uppvisar funktionens väsentliga kännetecken och att det inte krävs någon extern utrustning för att aktivera funktionen.

41 När justeringen har utförts och funktionen dv in har aktiverats är det dessutom ett krav, för att videokameran skall kunna klassificeras enligt undernummer 8525 40 99, att den fungerar likadant som videokameror som särskilt har utformats för att ha dv in. Framför allt måste videokameran i likhet med de sistnämnda kunna användas autonomt för att spela in externa videosignaler utan att vara beroende av extern utrustning eller externa program.

42 Av handlingarna i målen vid den nationella domstolen och framför allt av de sakkunnigutlåtanden som denna förordnade om, framgår det att den justering som måste göras hos videokamerorna för att aktivera funktionen dv in var relativt komplicerad. Det krävdes att man på Internet letade fram en instruktion för knapphantering (för Medions videokameror) eller att ett program köptes in (för Canons videokameror), och för samtliga apparater behövdes en anslutning till en persondator och vissa tillbehör såsom en LANC-kabel. Dessutom har Medion och Canon under förhandlingen gjort gällande att även när funktionen dv in har aktiverats kan denna funktion inte användas annat än om videokameran är ansluten till en persondator.

43 Mot denna bakgrund ankommer det på den nationella domstolen att avgöra hur pass komplicerade de justeringar är som behöver vidtas för att aktivera dv in och undersöka huruvida de videokameror som är i fråga i målen vid den nationella domstolen fungerar autonomt och likadant som sådana videokameror som saluförs som videokameror med dv in. För det fall den hänskjutande domstolen anser att funktionen dv in med lätthet kan aktiveras av en användare som saknar särskild kompetens och utan att videokameran genomgår någon materiell modifiering, och om domstolen har förvissat sig om att den fungerar autonomt och likadant som andra videokameror med dv in, skall den klassificeras enligt undernummer 8525 40 99. Om dessa villkor inte är uppfyllda skall videokamerorna klassificeras enligt undernummer 8525 40 91.

44 Följaktligen skall tolkningsfrågorna besvaras så att en videokamera kan klassificeras enligt undernummer 8525 40 99 i KN endast om funktionen för att spela in bilder och ljud från andra källor än den inbyggda kameran och mikrofonen är aktiverad vid tidpunkten för tullklareringen, eller om, även när tillverkaren inte har önskat framhålla detta kännetecken, funktionen kan aktiveras efter denna tidpunkt genom en enkel justering av apparaten som kan utföras av en användare som saknar särskild kompetens och utan att videokameran genomgår någon materiell modifiering. Om aktiveringen sker i efterhand krävs det också att videokameran, när aktiveringen har skett, dels fungerar likadant som videokameror vars funktion för att spela in bilder och ljud från andra källor än den inbyggda kameran och mikrofonen är aktiverad vid tidpunkten för tullklareringen, dels fungerar autonomt. Det måste vara möjligt att vid tullklareringen kontrollera att dessa villkor föreligger. Det ankommer på den

nationella domstolen att bedöma huruvida villkoren är uppfyllda. Om de inte är uppfyllda skall videokamerorna klassificeras enligt undernummer 8525 40 91 i Kombinerade nomenklaturen.

Rättegångskostnader

45 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

En videokamera med inbyggd bandspelare (så kallad camcorder) kan klassificeras enligt nummer 8525 40 99 i Kombinerade nomenklaturen, vilken utgör bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2263/2000 av den 13 oktober 2000, kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 och kommissionens förordning (EG) nr 1789/2003 av den 11 september 2003, endast om funktionen för att spela in bilder och ljud från andra källor än den inbyggda kameran och mikrofonen är aktiverad vid tidpunkten för tullklareringen, eller om, även när tillverkaren inte har önskat framhålla detta kännetecken, funktionen kan aktiveras efter denna tidpunkt genom en enkel justering av apparaten som kan utföras av en användare som saknar särskild kompetens och utan att videokameran genomgår någon materiell modifiering.

Om aktiveringen sker i efterhand krävs det också att videokameran, när aktiveringen har skett, dels fungerar likadant som videokameror vars funktion för att spela in bilder och ljud från andra källor än den inbyggda kameran och mikrofonen är aktiverad vid tidpunkten för tullklareringen, dels fungerar autonomt. Det måste vara möjligt att vid tullklareringen kontrollera att dessa villkor föreligger. Det ankommer på den nationella domstolen att bedöma huruvida villkoren är uppfyllda. Om de inte är uppfyllda skall videokamerorna klassificeras enligt undernummer 8525 40 91 i Kombinerade nomenklaturen.

Underskrifter